

PARASHAT NASO

Messiaanse Gemeente Beit-Nitzachon

Parashat Naso

Pnee Ha-Tora - Parels van de Tora

Parashat Shevoea – wekelijkse Schriftlezing

Tora: Bemidbar/Numeri: 4:21 – 7:89

Haftra: Sjoftiem/Richteren 13:2-25

Brit Ha-Chadasha: Jochanan/Johannes 8:1-11

Bemidbar 5:12-24 is de hoofdgedachte!

Naso (neem op): “Spreek tot de Israëlieten en zeg tot hen: Wanneer iemands vrouw zich misgaan zal hebben en hem ontrouw zal zijn geworden, en een ander met haar geslachtsgemeenschap zal hebben gehad, zonder dat het aan haar man bekend werd, daar het verborgen bleef, dat zij zich verontreinigd had, en er geen **Ed** (getuige) tegen haar was.....de **Koheen** (priester) zal heilig water nemen in een aarden vat, en de **Koheen** zal van het stof dat op de vloer van de tabernakel ligt, nemen en aan het water toevoegen. De priester zal de vrouw voor het aangezicht van **Adonaj** stellen, dan zal hij het hoofdhaar der vrouw losmaken, en op haar handpalmen het **minchat zekaron** (Herinneringsoffer), het **minchat kinot** (spijsoffer der jaloesheid), leggen, terwijl in de hand van de **koheen** zal zijn dat bittere water, dat de vloek brengt. Dan zal de priester haar onder ede stellen en tot de vrouw zeggen: Indien geen man met u gemeenschap heeft gehad, en indien gij geen onreinheid begaan hebt, terwijl gij uw man toebehoort, blijf dan ongestraft van dit bittere water, dat de **kelala** (vloek) brengt.” - Vertaalt uit de Orthodox Jewish Bible (OJB)

De sod in het verhaal?

Naso is de 35e parsja van de Tora, de tweede van het vierde Tora-boek, Bamidbar. Parsja Naso bestaat uit 26 parsjot, afdelingen waarvan 18 open en 8 gesloten zijn, telt 176 pesokeim, verzen, 2264 woorden, 8632 letters en is hiermee de langste parsja. Naso bevat 18 mitsvot.

Korte samenvatting

In Naso worden verdere opdrachten omtrent het transport meegedeeld. Daarna wordt opgedragen iedereen die ritueel onrein is, buiten het kamp te plaatsen. Er volgt een voorschrift voor wie zaken ontvreemd heeft. Als een man in een vlaag van jaloezie zijn vrouw van ontrouw verdenkt, kan hij haar naar de priester brengen, die een aantal handelingen uitvoert, waaronder het mengen van stof van de vloer van de Tempel met water en het schrijven van G'ds naam op een stuk perkament. Na nog een ceremonie moet de vrouw het vloekbrengende water drinken en zal blijken of ze al dan niet schuldig is; zo ja dan zwelt haar buik op en vallen haar dijen in. Zo nee, dan zal ze (weer) kinderen krijgen. Voorts worden de wetten van het nazireeërschap vermeld: een nazier is een man of een vrouw, die vrijwillig een gelofte op zich neemt gedurende een zekere tijd. In die periode mag de nazier geen wijn drinken of wat dan ook van de wijngaard eten, dan wel andere sterke drank gebruiken. Voorts mag zijn hoofdhaar niet geschoren worden en mag hij zich niet verontreinigen aan een lijk.

Aan het einde van de periode brengt de nazier een offer in de Tempel, scheert het hoofd en hervat het normale leven.

Veel onderwerpen uit parashat Naso hebben te maken met verheffende opvoeding. Opvoeding in zedelijke moraal (sota), arbeidsethos (de taken van de Leviëten), zuiverheid (wegzenden van de onreinen), toegeven van misstappen (een zondaar moet zijn zonden belijden en onrechtmatig verkregen geld teruggeven met een boete voor 't slachtoffer), beperking en zelfbeheersing (nazier), gerichtheid op het positieve en opbouwende, tsedaka en chessed – door bij te dragen en te offeren aan het nationale Heiligdom Misjkan, dat ingewijd werd.

De verbinding van het Misjkan, Tabernakel

De Tabernakel wordt door Mosjé ingewijd, de stamhoofden brengen offers. Wat was de kracht van het Misjkan?

In het Heiligdom konden wij het G'ddelijke ontmoeten. Het G'ddelijke wordt omschreven als Eén Sof, de oneindige G'ddelijkheid. De aardse Tabernakel was de ontmoetingsplaats tussen eindigheid en oneindigheid, tijdelijkheid en boventijdelijkheid, plaatselijkheid en bovenplaatselijkheid.

In het Allerheiligste nam het begrip plaats geen meetbare ruimte meer in. Daar werd de mens geconfronteerd met het niets-zijn dat meer werkelijkheid is dan de tastbare wereld. Het ware geloof houdt in, dat G'd de enige echte realiteit is, hoe vreemd dat in onze belevingswereld ook moge klinken.

De Nazier: Heilige of zondaar?

'Alle dagen van zijn onthouding is hij heilig voor Hasjem' (Numeri 6:8).

Volgens het Jodendom is de hele wereld geschapen om Hasjem (G'd) te dienen. In **Pirkee Avot** (Spreuken van de Vaders (6:11) staat dit letterlijk: "Alles wat de Heilige, geloofd zij Hij, in Zijn wereld geschapen heeft, heeft Hij slechts te Zijner ere geschapen, zoals gezegd is: 'Alles wat met Mijn naam genoemd is en wat Ik te Mijner ere geschapen heb, Ik heb het gevormd en vervaardigd' (Jes. 43:7). Ook is gezegd: 'De Eeuwige zal regeren, altijd en eeuwig' (Ex. 15:18).

We leren daarom dat alles geschapen werd voor G'ds glorie en dient als instrument om G'ds eer te verheffen, zegt Tiferet Jisra'eel. De wijze lessen van **Pirkee Avot** eindigen met de gedachte dat niet alleen het Joodse volk maar alles en iedereen alleen geschapen is om G'd te dienen, aldus **Rabbiner S.R. Hirsch**.

De nazier (nazireeër) legt een gelofte af geen wijn meer te drinken.

Daarmee wordt hij een 'heilig mens', zo bijzonder zelfs, dat hij op een koheen gadol, een Hogepriester gaat lijken. Beiden mogen na een overlijden zelfs hun meest nabije familieleden niet begraven. Zelfs het haar van een nazier krijgt **kedoesja** (heiligheid). Maar diezelfde gelofte, die hem tot een hoger niveau verheft, leidt ook tot een verplichting om na afloop van zijn nazier periode een **zondoffer** (chatat) te brengen. Het Joodse concept van religie is, dat wij het aardse met het spirituele verbinden en het materiele dus niet negeren of onbelangrijk verklaren.

Een **nazier** (nazireeër) moet zijn haar wild laten groeien. Het haar symboliseert onze 'link' met onze geestelijke essentie. Zowel koning als Hogepriester moeten hun haar zeer regelmatig laten bijwerken om een stabiele relatie tussen geestelijk en lichamelijk te waarborgen.

Een nazier moet zijn haar wild laten groeien omdat hij even uit balans is geraakt.

Een nazier moet zijn haar wild laten groeien omdat hij even uit balans is geraakt. Hij leert weer zelfcontrole aan. Daarna scheert hij zijn haar om een nieuw begin te maken. Hij verbrandt zijn haar onder de pan met het **sjelamiemoffer**, een vredesoffer, dat aards en hemels verbindt om te tonen, dat hij de juiste balans hervonden heeft.

Dit brengt ons bij de haftara van deze week.

“Dan (stam) zal zijn volk wreken als een der stammen Israëls. Moge Dan een slang op de weg zijn, een hoornslang op het pad, die in de hielen van het paard bijt, zodat zijn berijder achterover valt. Op uw **yeshua** (heil) wacht ik, o Adonaj.” – **Bereesjiet/Genesis 49:16-18**

Rasjie legt de volgende verbanden met de zegen van Dan en Sjimsjon.

Dan zal zijn volk wreken: Heb. יָדִין, zal zijn volk van de Filistijnen wreken, zoals: "Wanneer de Heer Zijn volk zal wreken" (Deuteronomium 32:36). - [Van Targum Onkelos].

Zoals een, de stammen van Israël: Heel Israël zal als een zijn met Hem, en Hij zal hen allen wreken. Wat Sjimsjon betreft, heeft hij deze profetie uitgesproken. We kunnen ook כָּאֶחָד יִשְׂרָאֵל שְׁבִטֵי [als volgt] verklaren: zoals de bijzonderen van de stammen, namelijk David, die uit Juda kwam. - [Uit Targum Onkelos, Sota 10a, Gen. Rabba 99:11].

Een adder: Heb. שָׂפִיפִן. Dit is een slang, en ik zeg dat het deze benaming krijgt omdat het bijt, "en je zal zijn hiel bijten (Genesis 3:15).

Die de hakken van het paard bijt: zo is de gewoonte van een slang. Hij (Jacob) vergelijkt hem (Dan) met een slang, die de hiel van een paard bijt, en zijn renner achteruit laat vallen, hoewel het hem niet raakt. We vinden iets soortgelijk in het verhaal van Sjimsjon: "En Sjimsjon greep de twee pijlers van het centrum, enz." (Richteren 16:29) en die op het dak waren stierven. Onkelos maakt duidelijk [נִחַשׁ] als חוֹרֵמָן קְהִינֵי de naam van een slangensoort waarvan de bijt geen tegengif heeft, en dat is de צִקְעֻנִי (adder). Het heet חוֹרֵמָן, omdat het alles vernietigt (חָרַב). [Onkelos doet] וּכְפִתְנָא, en als een adder, zoals פָּתָן (Jesaja 11: 8, Ps.58: 5), en hij doet יִקְמוּר, als hij op de wacht zal liggen.

Voor uw heil, hoop ik, o Heer: Hij (Jakob) profeteerde dat de Filistijnen zijn ogen zouden uitdoen, en hij (Sjimson) zou uiteindelijk zeggen: "Heer God, gedenk me nu en versterk me nu alleen nog deze keer, enz." (Richteren 16:28). - [Van Num. Rabba 14: 9].

De sod in het verhaal?

Parasjat **Naso** heeft de naam wat hef op betekent. Waarom heeft deze parasja zo? Daarnaast is dit de tweede parashat van dit boek Bemidbar. In deze parasha wil ik bijzonder stil staan bij de vrouw, die bij de Koheen (piester) werd gebracht.

Ritueel bitter water bij de Koheen

In Parashat Naso (**Bemidbar 4:21–7:89**), Als een man zijn vrouw verdenkt van afgoderij wat in dit geval vreemdgaan is.

De Tora laat de volgende procedure zien: “Wanneer iemands vrouw zich misgaan zal hebben en hem ontrouw zal zijn geworden, en een ander met haar geslachtsgemeenschap zal hebben gehad, zonder dat het aan haar man bekend werd, daar het verborgen bleef, dat zij zich verontreinigd had, en er geen getuige tegen haar was.....de priester zal heilig water nemen in een aarden vat, en de priester zal van het stof dat op de vloer van de tabernakel ligt, nemen en aan het water toevoegen. De priester zal de vrouw voor het aangezicht des Heren stellen, dan zal hij het hoofdhaar der vrouw losmaken, en op haar handpalmen het herinneringsoffer, het **minchat kinot** (spijsoffer der jaloesheid), leggen, terwijl in de hand van de priester zal zijn dat bittere water, dat de vloek brengt. Dan zal de priester haar onder ede stellen en tot de vrouw zeggen: Indien geen man met u gemeenschap heeft gehad, en indien gij geen onreinheid begaan hebt, terwijl gij uw man toebehoortet, blijf dan ongestraft van dit bittere water, dat de vloek brengt” –

Bemidbar/Numeri 5:12-24

“Wanneer van welke man dan ook de vrouw afdwaalt en ontrouw tegen hem pleegt”.- Bemidbar 5:12

Sota betekent ‘afwijkend’. Het zijn slechts verdenkingen. Ze verlaat de gebruikelijke huwelijksrouw. Haar man begint aan haar te twijfelen door haar promiscue gedrag. De Joodse ethiek eist, dat een man zich vergevingsgezind opstelt: “Een man mag zijn vrouw niet bang maken. Angst kan tot de ergste wantoestanden leiden” **Talmoed** (B.T. Gittien 6b). De vrouw opsluiten in huis is al helemaal mis.

Volgens de Talmoed leidt dit juist tot ontucht: “Handel niet zoals Jehoeda ben Pappos, die zijn vrouw altijd opsloot”. Teveel strengheid leidt tot ontrouw. Daarom begint de afdeling over de sota met de woorden ‘lesj, lesj’ – man, man. Wanneer een man een te sterk macho stempel op het huishouden drukt, bestaat de kans dat zijn vrouw het rechte pad verlaat.

Volgens de Italiaanse **Seforno** (16e eeuw) beschrijft de Tora de verschillende stadia, van kwaad tot erger. De Tora grijpt reeds vrij snel in ter voorkoming van werkelijk overspel. De verleiding is vaak groot, de fantasie slaat op hol. De Tora waarschuwt dat dit huwelijks kwaad reeds in de eerste fasen moet worden onderzocht.

Twee getuigen zagen dat zij zich afzonderde met een andere man. De man moet haar natuurlijk tevoren (met getuigen) hebben gewaarschuwd. Hij moet duidelijk maken dat hij niet wil dat zijn vrouw zich met haar ‘lover’ afzondert.

Allereerst moest de van ontucht verdachte vrouw een gersteoffer brengen. Het wordt het meeloffer van de jaloezieën. Volgens Seforno duidt dit op een zuivere en onzuivere jaloezie van haar man.

Nachmanides stelt dat de man dit offer moet brengen en niet de verdachte vrouw, omdat zijn jaloezie gereinigd moet worden. Hij brengt dit offer in een aardewerken voorwerp als teken, dat de jaloezie tot scherven gebroken moet worden. Hij moet zand toevoegen aan het water om zijn nietigheid te benadrukken. Hij was stof en zal tot stof terugkeren.

Dit offer dient ter verzoening van de man dat hij de zaken zo op zijn beloop heeft gelaten. De man moet verzoening krijgen want hij heeft indirect veroorzaakt dat de naam van G'd over dat vloekbrengende water moest worden uitgewist.

Wat is tsnioet?

De term tsnioet Hebreeuws: **צניעות**, tsnioet is bekend binnen het Jodendom, maar daarbuiten is het uit de mode geraakt. Terwijl in de Brit Ha Chadasha meerdere keren over dit onderwerp gesproken wordt. Wij kunnen hier ons anno vandaag weinig bij voorstellen, omdat wij niet er in onderwezen worden en daarom niet wetene waar dit ritueel voorstaat en wat het inhoudt.

Deze wet en de uiting hiervan gaat zo ver terug als de dagen van Mosje. De getrouwde vrouw geeft door middel van het dragen van een hoofdoek en het dragen van bepaalde kleding uiting als getrouwde vrouw aan bescheidenheid en nederigheid.

Deze nederigheid wordt gerefereerd aan Mosjé, die in de Bijbel de meest nederige mens ooit op aarde was. Zie **Bemidbar/Numeri 12:3**. De term in het Hebreeuws voor nederigheid is **anav (ענוו)**. ook wij moeten hier persoonlijk dagelijks naar strefen. Zoals Masjiach het ons in alles heeft voorgedaan.

In de Talmoed staat dat nederigheid één van de meest belangrijke dingen in ons leven is, voor ons volk om dit dagelijks uit te oefenen. (**Talmoed, Traktaat Yevamot 79a**).

Maar het is nog veel meer dan dat: Voordat een vrouw getrouwd is heeft ze een andere status namelijk (single). Ze behoort nog niemand toe. Maar als je getrouwd bent behoort je het huis toe van je man en daarmee ben je een verbond aangegaan met Hasjem en je partner.

Jesjoea zegt hier iets bijzonders over: "Maar ik zeg jullie: ieder die begerig naar een getrouwde vrouw kijkt, heeft in zijn hart al echtbreuk met haar gepleegd." – **Mattai/Mattheüs 5:28 (Arameese versie)**

Wat zou Jesjoea hier mee bedoelen?

Anno vandaag kunnen wij niet meer goed zien wat de status van een vrouw is! Is zij getrouwd of niet? Terwijl dit concept zo belangrijk is voor de bescherming van de vrouw, maar ook voor de man.

De Tora geef ons een belangrijk detail in het verhaal ritueel bitter water bij de Koheen,

'De **Koheen** (priester) zal de vrouw doen staan voor het aangezicht van Hasjem en het hoofdhaar van de vrouw ontblooten...' - **Numeri 5:18, Sforno, Mesorah Publishers pg. 667**

Voetnoot:

- De term **tsnioet** [of tsnioes] wordt in het algemeen binnen het Jodendom gebruikt voor ingetogen gedrag tussen mannen en vrouwen. Het is een praktische toepassing op gebied van regelvoorschriften voor vrouwen, hoofdbedekking, zingende vrouwenstem, aanraking en diensten in de sjoel.

Merk op dat haar hoofd is bedekt, of als alternatief dat haar haar is gebonden.

Valt jullie ook op dat haar bedekking van haar hoofd wordt afgehaald? Waarom doet de Koheen dit? Hij doet dit om haar te verlossen van haar eventuele schuld. Door dit ritueel kan hij haar eventuele schuld aanwijzen of haar bewijs van haar onschuld!

De vraag is of de bitterheid van de wateren iets bovennatuurlijks was of iets normaals.

Hierdoor moest zij tijdelijk terug naar de status van een ongetrouwde vrouw, die nog niet weggegeven was aan een man. Door zo naakt te staan voor Hasjem toont Hij haar aan haar eventuele schuld of haar onschuld. Dit gebeurde doormiddel van het bittere drankje.

Als de vrouw schuldig is, heeft ze de goddelijke naam van HaShem niet uitgewist, maar in het bittere water gewist. De Tora van Rebbe Nachman zegt: "In de loop van de Sota ceremonie, die bepaalt of een vrouw ontrouw was aan haar man wordt de naam van God op een scherf van klei geschreven, die vervolgens in het water wordt ondergedompeld, waardoor de naam moet worden uitgewist. Het is alsof God zegt: "Mijn Naam, die in heiligheid werd geschreven, zal worden uitgewist om de vrede tussen man en vrouw uit te brengen."- **Rebbe Nachman's Torah, Parashat Naso, Breslov Research Institute, pag. 30, cf. Chullin 141a**

Je moet begrijpen dat als een man van zijn vrouw hield hij haar naar de Koheen bracht. Dit deed hij niet om van zijn vrouw af te komen, maar juist om haar te beschermen. Dit toont wederom nederigheid aan, om de status van onduidelijk op te helderen.

Let op! De naam van Hasjem werd verbonden doormiddel van de **Koheen** (priester) door de **kelala** (vloek) op te schrijven en dit op te lossen in het bittere water. Hierdoor bleek als zij schuldig bleek te zijn de **kelala** in werking ging en effect op haar gehele wezen had. Maar als het niet was werd haar naam gezuiverd en had de vloek geen effect in haar leven.

Zoals ook in de schrift vermeld wordt: 'Gelijk een mus wegfliedert en een zwaluw heenvliegt, zo is een ongegronde vloek: hij treft geen doel.' – **Spreuken 26:2**

Hierdoor werd het vertrouwen van de man naar de vrouw hersteld. Hierdoor kan man en vrouw weer hun relatie weer voortzetten. Ze mocht haar eigen haar weer bedekken doormiddel van een hoofddoek. Hier geeft ze haar status aan, dat haar huwelijkscontact niet geschonden was door haar!

Een zelfde situatie speelt zich af in de Brit Ha Chadasha: "En des morgens vroeg was Hij weder aanwezig in de tempel, en al het volk kwam tot Hem en Hij zette Zich neder en leerde hen. En de schriftgeleerden en de **Farizeeën** (apart gezet) brachten een vrouw, op overspel betrapt, en zij stelden haar in het midden en zeiden tot Hem: Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt bij het plegen van overspel; en in de Tora heeft Mosjé ons bevolen zulken te stenigen; jij dan, wat zeg jij? En dit zeiden zij om Hem in verzoeking te brengen, opdat zij iets hadden om Hem aan te klagen. Maar Yeshua bukte neder en schreef met de vinger op de grond."- **Jochanan/Johannes 8:2-6**

Voetnoot:

- **Nachman van Breslov** (Hebreeuws: **נחמן מברסלב**), ook bekend als Reb Nachman van Bratslav, Reb Nachman Breslover (Jiddisch: **נחמן רב ברעסלאוווער**), Nachman van Oeman (4 april 1772 - 16 oktober 1810), was de stichter Van de Breslov Chasidische beweging.

In het gehele boek van Jochanan zie je veel dingen opgeschreven in detail aangaande wat belangrijk is voor een Koheen.

Het is heel goed mogelijk dat Jochanan zelf een Koheen was. Of dat hij minimaal verbonden was aan de priesterdienst, zoals Jochanan zelf zegt: "En Sjimón Keefa en een andere **talmied** (leerling) volgden Yeshua. En die talmied was een bekende van de **Kohen Ha kadol** (Hoge priester) en hij ging met Yeshua het paleis van de **Koheen Ha Kodol** binnen, maar Keefa stond buiten aan de poort. De andere talmied dan, de bekende van de Koheen Ha Kodol, kwam naar buiten, en hij sprak met de portier en bracht Keefa binnen."- **Jochanan/Johannes 18:15-16**

In de Talmoed staat specifiek opgeschreven waar de locatie was waar deze berechting werd gehouden. Deze plek heet het vrouwen hof, in de tempel: "Als zij zegt: Ik ben ritueel rein (tahor), zullen zij haar brengen bij de Nikanor - poort, dit is de oostelijke poort van het voorhof, de weg voor alle binnentredenen. Hier geven zij het water om te drinken (de geschreven vloek) aan de verdachte vrouw..." – B.T. **Talmoed traktaat Sota 7a, Soncino Press Edition**

Jesjoea was aanwezig in de tempel toen een vrouw bij hem gebracht werd: De berechting die in de Talmoed wordt geschreven hoorzitting van de Sota. **Sota** betekent 'afwijkend'. Dit is dezelfde binnenplaats, waar de berechting plaats vond. Nu wordt het ons duidelijk, dat Yeshua in het vrouwen hof was.

De eerste steen

"Doch toen zij Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op en zeide tot hen: Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar. En weer bukte Hij neder en schreef op de grond." - **Jochanan/Johannes 8:7-11**

Er staat geschreven!

Jesjoea's antwoord is buitengewoon wijs en spreekt van inzicht. Hij quote namelijk de Tora (instructie). Dit allemaal om het juiste statement te kunnen maken. Om een rechtvaardig oordeel te geven moet er namelijk eerder bewijs (Tora) zijn. Anders is het niet geldig. Zo werkt het ook in ons wet systeem.

Het Hebreeuwse bijbelboek Dvariem zegt:

"Het eerst zal de hand der getuigen zich tegen hem keren om hem ter dood te brengen, en daarna de hand van het gehele volk. Zo zult gij het kwaad uit uw midden wegdoen." – **Dvariem/ Deuteronomium 17:7**

Jesjoea bracht geen nieuwe boodschap

Hij kende de Tora en alle interpretatie's daarvan. Hij was en is de Tora. Wat valt je op? De vrouw heeft niet het drankje niet gedronken. Waarom? Niet omdat de Tora (wet) heeft afgedaan? Maar omdat Hij het geheim en de oplossing toonde achter het ritueel van het bittere water. Hij (de Masjiach) is het tegengif tegen de **kelala** (vloek).

Masjiach is het enige tegengif tegen de vloek: "Maar toen zij dit hoorden, gingen zij één voor één weg, te beginnen bij de oudsten, en zij lieten Jesjoea alleen en de vrouw in het midden. En Jesjoea richtte Zich op en zeide tot haar: Vrouw, waar zijn zij? Heeft niemand u veroordeeld? En zij zeide: Niemand, **Adon** (heer). En Jesjoea zeide: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen, zondig van nu af niet meer!" - **Jochanan/Johannes 8:9-11**

Snap je nu waarom de parasja Naso heet: verheffing, hef op. De Tora moeten wij optillen en op ons nemen. Zoals je een jas aandoet. Denk aan het verhaal van Joseef, die een bijzonder jas kreeg van zijn vader. Door dit te doen kan de Tora ons dragen. Hierdoor leren wij wie Jesjoea werkelijk echt is!

Hoe weten wij dat Jesjoea de Masjiach van Israël is? Wat is onze bakermat? Onze bakermat is de Tora. Door de instructies van Mosjé te leren begrijpen weten wij wat zonde in ons leven is en de verwachtingen van de Masjiach zijn. Alles moet dus kloppen. Door de Tora weten wij dat de profeten en de geschriften kloppen. Alle profeten spraken en profeteerden over de komst van van de Masjiach. – B.T. **Talmoed Sanhedrin 99A**

Door de Brit Ha Chadasha tot ons te nemen moeten wij terug in de tijd. Waarom? Omdat teksten uit de Brit Ha Chadasha ons terug werpen op eerdere bestaande teksten. Jesjoea haald ze zelf aan door te zeggen er staat geschreven”. Door dit proces in te gaan weten wij hoe wij de gehele Bijbel juist moeten interpreteren! Dit kan alleen door te weten wie onze bakermat is.

Tot slot

Hier is studie en gemeenschap voor nodig. want door misvattingen van de juiste uitleg interpreteren wij Gods woord verkeerd, waardoor er **avoda zara** (afgoderij) ontstaat op grote schaal.

Laten wij daarom ons allen verenigen door de Tora (instructie) in Jesjoea, waardoor wij het geloof van Avraham Avinoe doen. Hierdoor zijn wij in staat om de werkelijke **Birkat Kohaniem** (Aäronitische zegen) te ontvangen.

De **Birkat Kohaniem** (Aäronitische zegen) is ook bekend in de rabbijnse literatuur als handverhoging (Hebreeuws nesiat kapajiem. Omdat de zegen uit een verhoogde rostrum wordt gegeven). De kohaniem (priester) voerde namens het Opperwezen de zegen uit door middel de proclamatie over het volk te proclameren.

Zelfs na de vernietiging van de tweede Tempel in Jeruzalem, is deze praktijk voortgezet in joodse synagogen, en vandaag in de meeste Joodse gemeenschappen aanwezig.

Daarom sluiten we deze parasha ook af met de birkat-kohaniem, de priesterzegen: “Jewarechecha Hij zegene jou, Adonaj (Hasjem) Wejisjrecha (en Hij behoede jou); Ja’er (Hij wende) Adonaj Panav (Zijn stralend gelaat) Elecha (naar jou toe) Vichoeneka (en Hij zij u genadig); Jissa Adonaj Panav Elecha Vejasem Lecha Sjalom (Hasjem moge gericht houden Zijn blik op u en Hij moge stichten voor u Sjalom).” – Bemidbar/Numeri 6:24-26

“En zij zullen mijn **Sjem** (naam,persoonlijkheid) doen rusten op de kinderen Bnee Jisra’eel, En Ik zal hun zegenen.” – **Bemidbar/Numeri 6:27**

*שבת שלום - Sjabbat Sjalom,
David Prins*

"Beter een zondige persoon die weet dat hij gezondigd heeft, dan een rechtvaardig persoon die weet dat hij rechtvaardig is." - R' Ja'akov Jitzchak Horowitz